21/07/2019

Πότε προσφέρουμε πρόσφορο και πότε κόλλυβα σαν μνημόσυνο;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το πρόσφορο προσφέρουν οι Χριστιανοί δια την τέλεσιν της θείας Λειτουργίας. Είναι η αντιπροσφορά μας στον Κύριον, για τις δικές του πολλές και ιδιαίτερες δωρεές. Μάλιστα η εκ σίτου προσφορά μας έχει και αυτόν τον συμβολισμό· Όπως οι κόκκοι του σίτου αλέσθηκαν και έγιναν όλοι μαζί αλεύρι, με το οποίον έπειτα εζυμώθηκε η προσφορά, έτσι και ένας – ένας όλοι εμείς οι Χριστιανοί συγκεντρωμένοι κατά την θείαν Λειτουργίαν, κοινωνούντες του Σώματος και Αίματος του Χριστού γινώμεθα ένα μαζί του. Κανονικά κάθε φορά που εκκλησιαζόμαστε, πάμε και την προσφορά μας, την οποίαν καλόν είναι να κάνουμε εμείς μόνοι μας, στο σπίτι μας με ανάλογη προετοιμασία και προσευχές, ανεξάρτητα αν θα κάνης ή όχι μνημόσυνο. Κατά την θείαν Λειτουργίαν είναι παρούσα ολόκληρη η Εκκλησία. Δηλαδή η στρατευομένη (=εμείς οι ζώντες οι περιλειπόμενοι) και η θριαμβεύουσα (οι κεκοιμημένοι). Γι’ αυτό με την λειτουργιά

μας δίνουμε να διαβασθούν ονόματα ζώντων και κεκοιμημένων.

Στα Μνημόσυνα (τρίμερα, εννιάμερα, σαράντα, χρόνια, τρίχρονα κ.λ.π.) πάμε την προσφορά μας, για να τελεσθή η θεία Λειτουργία και να μνημονευθή το όνομα του πεθαμένου μας, αλλά κάνουμε και κόλλυβα με σιτάρι, δια να μας υπενθυμίζωνται οι λόγοι του Κυρίου· “Εάν μη ο κόκκος του σίτου πεσών εις την γην αποθάνη, αυτός μόνος μένει· Εάν δε αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει” (Ιωάννου ΙΒ 24).

Συγχρόνως όμως η προσφορά των κολλύβων κατά τα μνημόσυνα είναι έκφρασις αγάπης και προσφοράς προς τους πτωχούς υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων, ασχέτως αν σήμερα λίγοι τα τρώμε. Θυμάμαι, όταν ήμουνα παιδί, τα ψυχοσάββατα μας πήγαινε ο Δάσκαλος στην Εκκλησία, μας έβαζε στην σειρά και οι γυναίκες περνούσαν και μας έδιναν κόλλυβα και “τσουρουλάκια” και πεινασμένα εμείς συγχωράγαμε μέσα από την ψυχή μας τους πεθαμένους.